

— de troede jeg ikke ville høre i timen

Men jeg kunne jo ikke — Statens kostskole for døve i Nyborg har gennemført særlig undervisning **76** for dem, der skal ud i erhvervslivet

Statens kostskole for døve i Nyborg dimitterer i denne uge et hold elever, som er ældre end skolens afgangsklasse hidtil har været — men som ogsaa har taget et aar længere paa skolen. Grunden er den, at man har søgt at give eleverne en ekstra ballast i det aar, deres skolegang er forlænget med, saadan at de staar særlig rustet til at gaa ud i erhvervslivet.

Det er første gang, skolen har praktiseret denne efterskole. Der er undervist i sprog, maskinskrivning, bogføring og enkelte andre fag, som eleverne vil kunne drage nytte af, naar de nu om en uge skal ud og staa paa egne ben. De har alle faaet stilling. En skal til et mekanikerværksted i Skanderborg, en skal til Thomas B. Thrige i Odense, flere skal ind som bankassistent, en skal være syerske, en anden skal til magistratens 3. afdeling i København — alle er de vel anbragt og alle glæder sig til at komme ud og tage fat.

— Det har været et usædvanligt kvikt og intelligent hold, vi har haft, siger overlærer Peter Knudsen, som har haft eleverne til forskellige fag i efterskolen. At det var saa kvikke unge mennesker var ogsaa medvirkende til, at vi prøvede den

ne efterskole. Vi ville gerne søge at gøre lidt mere end ellers for disse elever, som almindeligvis drager ud i livet kun lige med den fornødne skolelærdom.

— ikke anderledes end briller!

— Vil efterskolen blive bevareret?

— Forudsat at de forskellige hold elever er egnede, vil ordningen blive videreført.

— Hvor mange af holdet her er døve?

— Ingen. Der findes i dag bog-

stavelig talt ingen mennesker, der er 100 pct. døde. Alle svagthørende har sædvanligvis en lille hørerest, som paa fornuftig maade kan trænes op og støttes med høreapparatet.

En utilgivelig naivitet faar os til at spørge eleverne om det ikke er besværligt med høreapparat. Svaret falder stille og velovervejet, men prompte fra en af de unge mænd.

— Det er jo ikke anderledes end at gaa med briller!

Og det er den samme unge mand, der fortæller, at han fik mange klø i skolen, hvor han gik, før han kom til Nyborg.

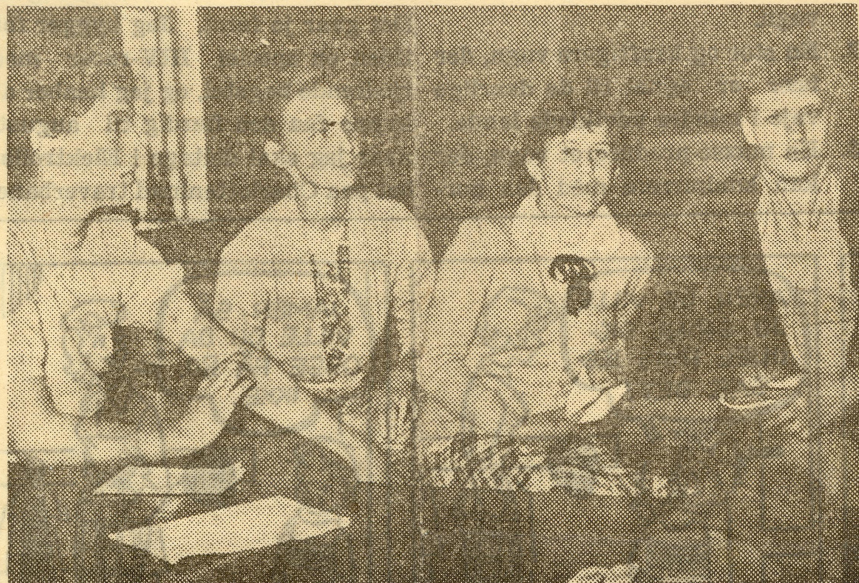
— De kløede mig og sagde, at jeg var uopmærksom. De sagde, jeg ikke ville høre — men jeg kunne jo ikke høre.

Nu er han 17 aar. Han har været en af de mest intelligente og opmærksomme elever paa efterskolen. Han har været paa skolen i Nyborg et par aar — saa længe varede det, før man opdagede, at han slet ikke var døven eller ikke gad høre efter —

— Hvordan bliver de unge nu modtaget ude i samfundet?

— Forhaabentlig godt, svarer overlærer Peter Knudsen. Lærepladserne er naturligvis valgt de forskellige steder, fordi vi netop haaber, at man der vil lempe de unge overgangen til tilværelsen blandt normalt-hørende. Og vi staar altid i kontakt med vore elever. Det skal nok gaa.

nb

De unge piger paa efterskolens hold. De glæder sig til at komme ud og vise, at de kan arbejde lige saa godt som andre.